

for, at enhver som helst Opfordring i saa Henseende ikke vil føre til det Resultat, som maatte være ønskeligt, nemlig at de Midler, som her stilles til Raadighed, virkelig anvendes paa bedste Maade. Forholdet er, at medens i de store Byer i alt væsentligt disse Midler, ogsaa naar det er 27 Kr., maa medgaa til Foranstaltninger efter § 1 for de vanskeligst stillede, vil Landkommunerne, hvis de anvender den Del, som er nødvendig til de vanskeligst stillede, og derefter benytter den øvrige Del til Regulering af Priserne, kunne tilvejebringe særdeles gunstige Forhold med Hensyn til Indkøb af Levnedsmidler, navnlig for den jævne Middelstand i Kommunen.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) fremhævede med Rette det ønskelige i at faa Arbejder sat i Gang overalt og henlede Opmærksomheden paa, at Købstadforeningen havde anmodet Regeringen om Hjælp til at tilvejebringe Midler til disse Arbejders Igangsættelse. Jeg antager, det ærede Medlem har ønsket, at jeg skulde benytte Lejligheden her til at sige, at denne Opfordring er fulgt af Ministeriet, og at Forhandlingerne om Tilvejebringelse af Midler er i virksom Gænge.

Jensen-Sønderup: Maa jeg blot gøre opmærksom paa, hvad jeg fremdrog i min lille Oversigt over Forhandlingernes Gang, at med Hensyn til det, der for Ministeren var det vigtigste, Brændselspriserne Regulering, maatte han bøje sig. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom paa det, fordi hans Meningsfæller, Socialdemokraterne, ikke syntes at lægge særlig Vægt paa, at det var Brændselspriserne. Spørgsmaalet navnlig drejede sig om, men at man meget mere satte Pris paa at faa et større Beløb til Raadighed, det, som er blevet til 27 Kr.

Jeg forlangte i øvrigt nu Ordet mest for at sige, at nu forstaaer jeg altsaa den højtærede Minister saaledes, at det, han vil, er, at man rundt om i de Kommuner, hvor der, som Ministeren selv siger, ikke er Trang til at anvende et Beløb, der er saa stort som 27 Kr. pr. Indbygger — hvor disse 27 Kr., som Ministeren Gang efter Gang understregede, ikke kan anvendes — vil Ministeren dog, at dette Beløb skal anvendes. Ministeren vil have, at man paa en eller anden mærkelig Maade skal se at faa Kommunalbestyrelserne i Kommuner, hvor der ikke er Trang dertil, til alligevel at anvende det større Beløb. Ministeren sagde ved Lovforslagets første Behandling — og Ministeren maa jo vide Besked med det —, at der er mangfoldige Land-

kommuner, som for allé deres Beboere har indført nedsat Pris for alle Levnedsmidler, baade Brød, Mælk, Flæsk, Smør, Margarine o. s. v. Naar der nu efter Ministerens egen Udtalelse er mangfoldige Kommuner, der har prisreguleret for alle, kunde man nok gaa ud fra, at de Kommuner, hvor der ikke har været Trang dertil, har været saa fornuftige at sige: Herunderstøtter vi kundem, der i Virkeligheden er trængende. Jeg forstaaer ikke den Økonomi, som Ministeren forkyn-der, at det er en Fejl ved Loven, at der stilles Penge til Raadighed, som ikke anvendes, fordi der ingen Trang er til dem.

Martin Hansen: Jeg vil overfor den højtærede Minister slaa fast, at det Princip, som Ministeren har nedlagt i Lovforslaget, er fuldkommen det samme som det, vi holder paa, nemlig en Bemyndigelse til Kommunerne til, at de kan gøre dette eller hint. Nu vil jeg spørge den højtærede Minister, om han klart for mig vil angive, hvorfor Landkommunerne skulde blive mere villige til at bruge disse Penge saaledes, at de lettere kommer de vanskeligst stillede til gode — for dem vil vi alle hjælpe — efter Ministerens Forslag end efter vort Forslag. Beløbet, der stilles til Raadighed, er lige stort, det er vi enige om, men Ministeren siger: Kommunerne bruger det ikke efter vort Forslag. Nu vel, Ministeren mener, at de vil bruge det efter hans Forslag, han forpligter dem ikke til det, men han gaar ud fra, at de vil bruge det efter hans Forslag og ikke efter vort. Hvorfor tror Ministeren det? Er det, fordi Ministeren siger: Jeg køber jer til det, se, her er et Beløb, naar I selv faar Lov til at spise med og faar $\frac{2}{3}$ refundet, hvad enten I er velstillede eller ej, tænker jeg, I bruger dem. Men har de vanskeligst stillede derfor faaet mere end efter vort Forslag?

Indenrigsministeren (Rode): Saaledes som Forholdene under Dyrtiden har udviklet sig i Kommunerne, har jeg Indtrykket af, at der er meget store Dele af Befolkningen, som ikke vil presse paa deres Sogneraad for at faa Undtagelsesregler gennemført til Fordel for dem, men som derimod vilde finde det særdeles vel begrundet, om der i Kommunerne blev truffet Forholdsregler, som ikke var Undtagelsesregler, men var til Gavn for alle Kommunens Beboere, f. Eks. Forholdsregler til Nedsættelse af Brændselspriserne. For en saadan Stemning i Kommunen tror jeg, at Raadet vilde komme til at vige og derfor vilde